

عنوان مقاله:

بررسی میزان کاهش انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از تولید برق خورشیدی در برنامه های توسعه برق خورشیدی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی انرژی و توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شروین افتخاری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ، دانشکده محیط زیست و انرژی ، دانشجوی دکتری تخصصی مهندسی سیستمهای انرژی

سیدمصطفی موسوی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ، دانشکده محیط زیست و انرژی ، دانشجوی دکتری تخصصی مهندسی سیستمهای انرژی

آبتین عطایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ، دانشکده محیط زیست و انرژی ، عضو هیات علمی و مدیر گروه مهندسی سیستم های انرژی

خلاصه مقاله:

با آغاز انقلاب صنعتی در اوایل قرن نوزدهم میلادی و رشد روز افزون تحولات بشری، تغییرات گوناگونی نیز در زندگی انسانها رخ داده است. نیاز بشر به انرژی و مصرف انواع سوختهای فسیلی نظیر زغال سنگ، نفت و گاز طبیعی باعث افزایش شدید گازهای مانند دی اکسیدکربن (CO₂) در جو شده است. پدیده تغییر آب و هوا یکی از این تبعات است. [1]. رشد جمعیت و پیشرفت تکنولوژی در قرن اخیر به رشد میزان تقاضای حاملهای انرژی منجر شده است. بخش انرژی مهمترین و بزرگترین بخش در انتشار گازهای گلخانه ای کشور است. در بخش انرژی نیز زیر بخش صنایع انرژی بیشترین میزان انتشار گازهای گلخانه ای را به خود اختصاص می دهند. یکی از مهمترین صنایع انرژی، نیروگاه ها می باشند که با اختصاص سهم حدود 31 درصد انتشار دی اکسید کربن در بین بخش های انرژی بسزایی در انتشار گازهای گلخانه ای و پدیده گرمایش جهانی دارند. [2] بر اساس آمار سال 1392، حدود 68028 کیلووات ساعت برق خورشیدی تولید شده است. با توجه به مشکلات محیط زیستی و اهمیت موضوع تغییر اقلیم، توسعه انرژی های تجدیدپذیر به ویژه نیروگاه های خورشیدی با توجه به پتانسیل انرژی خورشیدی در ایران در اولویت برنامه ریزی های وزارت نیرو برای تولید برق قرار گرفته است. در این مقاله، میزان کاهش انتشار گازهای گلخانه ای بخش برق ایران ناشی از تولید برق خورشیدی مورد بررسی قرار گرفته است. [3]

کلمات کلیدی:

گازهای گلخانه ای ، برق خورشیدی ، نیروگاه ، تغییر اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/517914>

